

sikringselskaber maa have en Garantikapital af ikke under 100,000 Kr. for at komme i Gang, er det ingenlunde givet, at en saadan bestandig bør være til Stede.

De foreslaaede Forandringer i § 7 tilsigte at præcisere dette og at fastslaa de almindelige Betingelser for Garantikapitalens Forrentning og Afdrag, som danne Forudsætningen for § 10 Nr. 5. Navnlig ønsker man at fastslaa, at et gensidigt Selskabs Garantikapital ikke bør kunne tilvejebringes ved Laan i almindelig Forstand, idet Forrentning og Afdrag som Regel kun maa ske, for saa vidt det aarlige Overskud eller de gennem Selskabets Virksomhed opsparede Midler tillade saadant.

I Henseende til de allerede bestaaende Selskaber er Forbeholdet i den nye § 60, 2det Stykke, tilstrækkeligt til, at de særlige Bestemmelser om disse kunne udgaa af § 7.

§ 12.

De i den nye § 19 indeholdte Regler for Behandlingen af Selskabets Anskaffelsesomkostninger kræve i højere Grad end hidtil, at *hver enkelt* af de Faktorer, der indgaa i Selskabets Beregningsgrundlag (1. Dødelighed; 2. Rentefod; 3. Tillægene til Nettopræmierne), er fastsat paa rationel Vis. Efter de tidligere Regler var en Bedømmelse *under eet* af den samlede Virkning af disse Momenter ikke udelukket. Ændringen vil i øvrigt neppe medføre følelige Virkninger for de bestaaende Selskaber.

§ 15.

I den foreslaaede Affattelse af Paragraffen forhindres, at der allerede fra et Selskabs Oprettelse anvendes et forskelligt Grundlag for Beregningen af Nettopræmierne og af de Kapitalværdier, hvormed disse multipliceres ved Præmiereservens Opgørelse, hvorved der vilde muliggøres, at et Selskab skaffede sig yderligere Lættelse ved Amortisationen af Selskabets Anskaffelsesomkostninger end de i § 19, 2det Stykke, indrømmede. Samtidig har man anset det for rigtigst i Loven udtrykkeligt at udtale, at for Forsikringer, for hvilke der ikke længere betales Præmie, maa der udover Nettopræmiereserven henlægges et Beløb til Bestridelse af Driftsomkostninger.

Ændringen i 2det Stykke tilsigter at fjerne en mindre Uklarhed i den nuværende Affattelse; ifølge denne maa man i Strid med Bestemmelsens Hensigt antage, at det genforsikrede Beløb skal „medreg-

næs“, naar det Selskab, der har overtaget Genforsikringen, *atter har afgivet Præmiereserven til et andet tilladt dansk Selskab.*

§ 16.

Ændringen tilsigter hovedsagelig at forebygge, at en Forandring af Beregningsgrundlaget benyttes som Middel til at tilvejebringe et Aarsoverskud.

Paragraffen indeholder nu alt, hvad der er at iagttage ved en Forandring af Beregningsgrundlaget.

§ 17.

I den nugældende Lov høre Bestemmelserne om Sikkerhedsfondet til dem, der mest have givet Anledning til Kritik, idet man bl. a. har gjort gældende, dels at Lovens Fordringer til Sikkerhedsfondets Størrelse være vanskelige at opfylde for de yngre Selskaber, dels at Sikkerhedsfondet var altfor ubevægeligt til, at det kunde være Selskaberne til Nytte.

Medens det maa fastholdes, at Opsamlingen af et Sikkerhedsfond (ved Begrænsning af Udbyttet) er en Nødvendighed for at tilvejebringe den fornødne Stabilitet i et Livsforsikringselskabs Forhold, kan paa den anden Side den delvise Berettigelse af de nævnte Anker ikke benægtes. Ved de nu foreslaaede Ændringer til § 19 vil det lettes Selskaberne at opsamle Sikkerhedsfondet, men paa den anden Side ville disse Ændringer end yderligere gøre et saadant nødvendigt. I Reglerne for Henlæggelse til Sikkerhedsfondet er der ogsaa kun foretaget mindre væsentlige Forandringer, derimod har man ved at gøre Sikkerhedsfondet mere „flydende“, end det er efter den nugældende Lov, opnaaet, at det til en vis Grad kan anvendes til at udligne de enkelte Aars Udbytte.

§ 18.

I den nugældende § 18 Nr. 5 er en Vurdering i Henhold til Lov af 19. Marts 1869 sidestillet med en Vurdering til Ejendomsskyld. Dette har voldt Ulemper i Praksis, idét de to Vurderinger erfaringsmæssigt kunne falde ret forskelligt ud. Den foreslaaede Redaktion tilsigter en mere rationel Regel. Samtidig mener man at kunne udelade Bestemmelsen om, at man „for visse Arter af Ejendomme efter Forsikringsraadets nærmere Forskrift“ kan gaa til $\frac{2}{3}$ af Vurderingssummen; denne Bestemmelse har paa Grund af Vanskeligheden ved at definere „visse Arter af Ejendomme“ aldrig været benyttet i Praksis.